

BILAG

Vedr.: Høringssvar vejledning om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

Afsmitning fra materialer i kontakt med drikkevand

Der mangler et afsnit om hvordan risikoen for afsmitning fra materialevalg skal håndteres. Det fremgår ikke hvordan dette hensyn skal tages i relation til de materialer der anvendes i vandforsyningssystemet i dag. Hvad angår afsmitning fra husinstallationerne er der henvist til den nuværende GDV-ordning, men heller ikke her fremgår hvilke stoffer der eventuelt kunne tænkes at udgøre en risiko, målt ved forbrugers taphane.

Der efterlyses reel vejledning til myndigheder og forsyninger om, hvilke konkrete stoffer med tilhørende kvalitetskriterie, der kunne tænkes at udgøre en risiko baseret på materialevalg, og dermed bør indgå i et prøvetagningsprogram. Pt. er der i bekendtgørelsen taget stilling til afsmitning fra metaller som bly, chrom, kobber og nikkel, men ikke til, hvilke afsmitningsstoffer fra de materialer, der anvendes i dag, det vil være relevant at måle for.

Vi efterlyser derfor en liste med de stoffer der potentielt kan afsmitte i koncentrationer som kan påvirke vandkvaliteten, listen kunne indgå i Bilag B. Et sådant fokus ville også sikre udvikling af analysemetoder og -kvalitet.

Afsnittet om godkendelsesordninger på husinstallationerne er ikke opdateret ift. de seneste ændringer i Tyskland. Det bør overvejes om den del der omhandler godkendelsesordningerne bør udgå, da det er udenfor både vandforsyningens og miljømyndighedens ansvar.

Ansvarsfordeling – indenfor og udenfor skel.

Jf. afsnit 2.6, 2. afsnit og afsnit 3.3, 1. afsnit, har en forsyning ikke yderligere ansvar, hvis den over for kommunen kan dokumentere, at manglende overholdelse af drikkevandskvalitetskrav i en prøve udtaget ved forbrugers taphane skyldes en bygnings eller virksomheds ledninger eller vandinstallationer, uanset at den måtte levere vand til offentligheden.

Dette sker i praksis ved at forsyningen dokumenterer, at vandet leveret til ejendommen overholder vandkvalitetskravene. Dette præciseres i afsnittet.

Side 50 punkt 5.4.2 afsnit 4: Afsnittet er rodet, ejer og vandforsyning bruges i flæng. Hvis der er taget en prøve på en taphane og det er dokumenteret at overskridelsen kan henføres til husinstallationerne, rettes et eventuelt påbud til ejeren ikke vandforsyningen.

Dispensationer

Hensyn til kildepladsen

Der bør tilføjes et afsnit som tager hensyn til bæredygtig kildepladsstyring.

Hvis en bæredygtig indvinding giver anledning til en mindre overskridelse af kvalitetskravene, som kan accepteres af Styrelsen for patientsikkerhed, bør det være muligt at meddele dispensation af hensyn til kildepladsens overlevelse. En overudnyttelse kan f.eks. betyde, at grundvandmagasiner ødelægges permanent på grund af saltvandsindtrængning eller øget indhold af nikkel på grund af pyritoxidation.

Det betyder at myndighederne i forbindelse med ansøgning om dispensation, også kan lægge vægt på, at der er risiko for overudnyttelse af kildepladsen, hvis vandet indvindes så

kvalitetskravene overholdes. Alle øvrige forudsætninger om sundhed, varigheder o.lign, skal naturligtvis være overholdt.

30 dages dispensationer

I afsnit 6.1, under punktet 2) Overskridelsen skal være ubetydelig, står der "I vurderingen af om en overskridelse er ubetydelig skal den pågældende *vandforsyning* indgå dialog med Styrelsen for Patientsikkerhed om, hvorvidt den konkrete overskridelse er sundhedsskadelig." I stedet for "*vandforsyning*", må der skulle stå "kommune".

Vejledningen er tro mod bekendtgørelsens bestemmelser om 30 dages dispensationer, men det kan fortsat undre, at disse korte dispensationer indgår, da det af drikkevandsdirektivet fremgår at dispensationsbestemmelserne ikke behøver at blive brugt, hvis de kompetente myndigheder finder, at overskridelsen af parameterværdien er ubetydelig, og at udbedrende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, kan afhjælpe problemet inden for højst 30 dage.

Forholdet til bygningsreglementet

Vejledningen forholder sig ikke til, at husinstallationer er reguleret i bygningsreglementet. Det betyder at problemer med vandkvaliteten, som konstateres at stamme fra forbrugerens installationer, kan overdrages til byggemyndigheden.

Det fremgår ikke klart af vejledningen, hvordan ansvarsfordelingen imellem bygge- og miljømyndigheden er og konkret hvordan en installationsbetinget forurening skal håndteres. Der henvises til BR18 § 416 om byggevarer og §419 om drift og vedligehold.

Dette går igen flere steder i vejledningen. Eksempelvis i afsnit 5.6, hvor der henvises til § 62 i forhold til legionella forekomst på husinstallationen. Der er tale om en praksisændring hvis § 62 skal anvendes i stedet for bygningsreglementets bestemmelser. Hvis afsnittet bibeholdes, bør det præciseres, at påbudet rettes til ejendommens ejer og ikke til vandforsyningen.

Opgørelse af prøveantal

Afsnit 3.9.2 afsnit 2. Heraf fremgår at kontrolhyppigheden skal fastsættes ud fra et skøn over hvor stor en vandmængde der fremover produceres eller distribueres, hvis der er en forventning om ændringer.

Afsnit 3.9.2 afsnit 3. her foreslås at kontrolprogrammet fastsættes ud fra den største vandmængde der produceres/distribueres i gennemsnit pr. dag
Afsnittene bør udgå, det er ikke muligt at administrere i praksis, der vil og skal være råderum til forbrugsudsving.

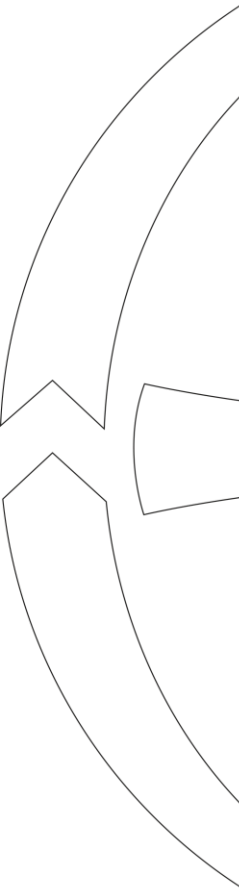
Flere vandforsyningsanlæg der leverer til samme ledningsnet.

Det formodes at antallet af prøver ved taphanen fortsat kan fastlægges ud fra summen af den producerede vandmængde. Prøveantal i afgang vandværk og i borerer fastlægges ud fra produceret vandmængde, mens prøveantal ved taphanerne fastsættes ud fra den samlede distribuerede mængde. I alle andre situationer er det vandmængden, som bestemmer antallet af prøver. Det princip kan man godt fastholde, selvom vandet leveres fra flere værker. Der findes en udmærket figur der viser dette i de tidligere vejledninger. Da bekendtgørelsen stadig tager udgangspunkt i det samme direktiv, forventes ikke at der er ændret på denne praksis. Dette bør præciseres.

Udpegning af prøvetagningssteder

I henhold til bekendtgørelsen gælder at prøver bør udtages, så de er repræsentative for kvaliteten af det vand, der forbruges i løbet af hele året og at antallet af prøver så vidt muligt skal fordeles ensartet med hensyn til tid og sted. Samtidig godkendes prøvestederne af myndigheden sammen med kontrolprogrammet, der er gældende i 5 år.

Vejledningens ordlyd harmonerer ikke med bekendtgørelsen. Afsnit 4.2 skal derfor skrives om, så det fremgår af vejledningen at prøveudtagningsstederne udpeges så de er repræsentative for

det leverede vand der forbruges hen over året. Af hensyn til kontinuiteten, bør det fremgå af vejledningen, at faste prøvetagningssteder fordelt jævnt over forsyningsområdet er at foretrække. Det bør her også understreges, at repræsentative ikke kun er yderpunkterne i forsyningsområdet.

Kravet om et dækkende billede af vandkvaliteten i hele forsyningsområdet er kun gældende i de tilfælde, hvor der ønskes en reduceret hyppighed for en eller flere parametre og derfor stilles skærpede til antallet og fordelingen af prøveudtagningsstederne jf. Bilag 6:

“ii. for at reducere den mindste prøveudtagningshyppighed for en parameter, jf. bilag 5, punkt 3, skal de resultater, der fås fra prøver, som indsamles med jævne mellemrum over en periode på mindst tre år fra prøveudtagningspunkter, som er repræsentative for hele forsyningsområdet, alle være lavere end 60 % af kvalitetskravet”.

Det betyder også at afsnit 4.2 (side 44) skal præciseres: “I store bygninger med lange rørføringer (...) prøvetagningssteder med potentielt ringere vandkvalitet bør over tid indgå i kontrolprogrammet, så der fås et dækkende billede af den generelle vandkvalitet.”

Det er ikke vandforsynings opgave at afdække evt. problemer i private installationer, og en analyse udtaget af en u hensigtsmæssig indrettet installation er ikke et udtryk for den generelle vandkvalitet, men udelukkende et udtryk for vandkvaliteten på netop denne ejendom. Vejledningen forholder sig heller ikke til, at taphaner kan være utilgængelige, at folk siger nej tak til prøvetagning og det af forskellige årsager kan være vanskeligt at få samtykke til prøvetagning.

Vandkvalitet

Decentrale anlæg til blødgøring af drikkevand og varmt brugsvand installeres stort set over hele landet. På den baggrund bør vejledningen suppleres med et afsnit om disse anlæg og konsekvenserne for drikkevandskvaliteten. Det kan diskuteres om en adresse med sådanne anlæg er egnede som prøvetagningssteder jf. betragtningen om repræsentative prøvetagningssteder. Dette bør afklares i vejledningen.

Bilag A: Pesticider og nedbrydningsprodukter.

Der står på side 28 og i bilag D at de 4 gl. pesticider (aldrin, dieldrin, heptachlor og heptachlor-repoxid), ikke behøver være med i boringskontrollen, og kun skal medtages hvis der er fund i drikkevandet. Her står det modsatte, nemlig at de altid skal være med i boringskontrollen. Det skal præciseres.

Tolkning af analyseresultater

Den skærpede kravværdi for sum af 4 PFAS-stoffer, har givet anledning til diskussioner om hvorvidt detektionsgrænsen for et stof skal indgå i tolkning af resultaterne, eller om det blot er fund over detektionsgrænsen, der skal indregnes. Dette foreslås afklaret i vejledningen.

Sammenhæng med bekendtgørelse om kvalitetssikring af almen vandforsyning

Sammenhæng mellem kvalitetssikring og sikkert drikkevand er forsøgt forklaret i afsnit 3.1.5. Efter DANVAs opfattelse er kvalitetssikringssystemer som f.eks. ISO22000 en tilstrækkelig sikkerhed for, at risici i forsyningssystemet er håndteret og at der er iværksat de nødvendige kontrolforanstaltninger.

Disse systemer ligger til grund for vandselskabernes egenkontrol herunder også håndtering af brud og reoveringsopgaver. Et sådant system bør være dokumentation nok på at forbrugersikkerheden er varetaget tilfredsstillende, og det bør præciseres i vejledningen, hvordan disse systemer kan indgå i forhold til prøvetagningsprogrammer og i forhold til risikovurderinger.

